

Vlaams
Parlement

ingediend op **1186** (2016-2017) – Nr. 1
30 mei 2017 (2016-2017)

Voorstel van decreet

van Caroline Gennez en Michèle Hostekint

houdende wijziging van de Vlaamse Codex Fiscaliteit
van 13 december 2013,
wat betreft de gelijkmatige verdeling van rechten
met betrekking tot de vermindering
van de onroerende voorheffing
in geval van gezamenlijk ouderlijk gezag
waarbij de huisvesting van de kinderen
gelijkmatig is verdeeld

TOELICHTING

Onze samenleving is de laatste decennia razendsnel veranderd. De realiteit is niet langer een samenleving van klassieke kostwinnersgezinnen, met een vader die uit werken gaat, een moeder die huisvrouw is en een paar kinderen ten laste. Vandaag zijn er in ons land maar liefst 225.797 eenoudergezinnen met kinderen. Het aantal echtscheidingen is toegenomen, maar ook nieuwe samenlevingsvormen waaronder ongehuwd samenwonen, partners van hetzelfde geslacht, anders samengestelde gezinnen of meelouders zijn gaandeweg steeds meer realiteit geworden en maken mee deel uit van het gezin. Die maatschappelijke veranderingen zorgen voor nieuwe uitdagingen en vooral nieuwe behoeften.

Onze allerbelangrijkste zorg in die veranderende samenleving zijn onze kinderen. Een groot aantal koppels dat uit elkaar gaat, kiest ervoor om samen verantwoordelijk te blijven voor de opvoeding van de kinderen. Uit een steekproef in Vlaanderen blijkt dat 24,5% voor verblijfsco-ouderschap kiest. 16,6% kiest voor een regeling met een gelijkmatig verdeeld verblijf (50-50) van de kinderen bij beide partners. Sinds 2006 heeft de wetgever dat scenario als eerste te onderzoeken regeling naar voren geschoven. En toch is de dienstverlening van de overheid daar nog onvoldoende op afgestemd.

Regels staan ten dienste van mensen, niet omgekeerd. Daarom is het de taak van politici en andere beleidsmakers om bestaande en nieuwe wet- en regelgeving en dienstverlening te toetsen aan het comfort van mensen in alle mogelijke gezinsvormen. Op het vlak van fiscaliteit stellen we echter een grote ongelijkheid vast tussen co-oudergezinnen, wat de berekening van de onroerende voorheffing betreft.

De wettelijke reglementering van de onroerende voorheffing, een gewestelijke belasting die jaarlijks op het kadastraal inkomen van onroerende goederen wordt berekend, voorziet in een vermindering van het te betalen bedrag voor kinderen ten laste zodra de belastingplichtige minstens twee kinderen ten laste heeft. Als voorwaarde geldt daarbij dat de kinderen op datzelfde adres gedomicilieerd zijn. Maar net daar knelt het schoentje.

Kinderen kunnen maar op één adres officieel gedomicilieerd zijn. Daardoor kan alleen de ouder bij wie de kinderen gedomicilieerd zijn, voor de vermindering van de onroerende voorheffing in aanmerking komen, ook al verblijven ze een gelijkwaardig deel van de tijd bij de andere co-ouder.

Het domicilieadres van de kinderen maakt dus een vermindering van de onroerende voorheffing mogelijk. Het bedrag van die vermindering is afhankelijk van het gewest waar de kinderen gedomicilieerd zijn. Het is binnen het bestek van ons huidige institutionele bestel vanzelfsprekend dat op het domicilieadres dat de ouders kiezen, het regime van onroerende voorheffing van het gewest in kwestie geldt. Maar die regeling houdt geen rekening met de realiteit van een gelijkmatig verdeeld verblijf van kinderen bij beide ouders na een scheiding.

Een praktijkvoorbeeld kan die problematiek concretiseren. Voor een woning in bijvoorbeeld Aalst, met een kadastraal inkomen van 749 euro (klein beschrijf), waar twee kinderen gedomicilieerd zijn, levert dat een fiscaal voordeel op van bijna een kwart: 459 euro in plaats van een basisbedrag van 603 euro. Dat levert een jaarlijks verschil van 144 euro op tussen de co-ouder bij wie het kind gedomicilieerd is en de andere co-ouder bij wie de kinderen even vaak verblijven maar bij wie ze niet officieel gedomicilieerd zijn. Dat is een ongelijke behandeling: elke ouder zou dat recht moeten kunnen laten gelden op de helft van het voordeel.

Daarom stellen de initiatiefnemers met dit voorstel van decreet voor om de fiscale regelgeving en de realiteit van gezinnen dichterbij elkaar te brengen. Bij de berekening van de vermindering van de onroerende voorheffing moet rekening worden gehouden met de werkelijke gezinssituatie en de mogelijkheid van een gedeelde verblijfsregeling voor kinderen. In de huidige regeling, die louter gebaseerd is op domicilie, is dat niet het geval. Het voorstel is eerlijker, het weerspiegelt de feitelijke gezins- en verblijfssituatie voor beide ouders en alle kinderen, en helpt zo die vorm van discriminatie uit de wereld.

Caroline GENNEZ
Michèle HOSTEKINT

VOORSTEL VAN DECREET

Artikel 1. Dit decreet regelt een gewestaangelegenheid.

Art. 2. Aan artikel 2.1.5.0.1, §1, 2°, van de Vlaamse Codex Fiscaliteit van 13 december 2013 worden de volgende zinnen toegevoegd:

“Bij een gezamenlijk ouderlijk gezag waarbij de huisvesting van de kinderen gelijkmatig over beide belastingplichtigen verdeeld is, wordt de vermindering gelijkmatig verdeeld over beide belastingplichtigen. Het bestaan van het gezamenlijk ouderlijk gezag en de gelijkmatige huisvesting wordt aangetoond:

- a) hetzij op grond van een overeenkomst die uiterlijk op 1 januari van het aanslagjaar geregistreerd of door een rechter gehomologeerd is. In die overeenkomst wordt uitdrukkelijk vermeld dat de huisvesting van die kinderen gelijkmatig over beide belastingplichtigen verdeeld is en dat zij bereid zijn de toeslagen op de belastingvrije som voor die kinderen te verdelen;
- b) hetzij op grond van een rechterlijke beslissing die uiterlijk op 1 januari van het aanslagjaar is uitgesproken. In die rechterlijke beslissing wordt uitdrukkelijk vermeld dat de huisvesting van die kinderen gelijkmatig is verdeeld over beide belastingplichtigen;
- c) hetzij op grond van een overeenkomst die uiterlijk op 1 januari van het aanslagjaar tot stand is gekomen ten gevolge van een vrijwillige gezinsbemiddeling door een bemiddelaar die erkend is door de commissie, vermeld in artikel 1727 van het Gerechtelijk Wetboek. In die overeenkomst wordt uitdrukkelijk vermeld dat de huisvesting van die kinderen gelijkmatig is verdeeld over beide belastingplichtigen en dat zij bereid zijn de toeslagen op de belastingvrije som voor die kinderen te verdelen.”.

Caroline GENNEZ
Michèle HOSTEKINT